У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 98. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 26-го ТРАВНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, MAY, 26, 1971 No. 98. VOL. LXXVIII.

Комунікат КУК в справі перепису населення Канади 1971

1 червня ц. р. всі канадійці відповідатимуть на запитник перепису населення, в якому всі українці матимуть нагоду заявити й оборонити нашу національну, релігійну і культурну ідентичність в Канаді.

Нашу українську ідентичність зокрема треба заявити в таких питаннях запитника:

Питання 5 „Матірна мова" — треба вписати на лінії „українська".

Питання 11 „Де Ви народились" — ті, що родились на рідних землях, впишуть на лінії „Україна".

Питання 14 „Якої країни Ваше громадянство" — якщо не маєте канадійського чи іншого — вписати на лінії країну походження „Україна".

Питання 15 „До якої етнічної чи культурної групи належали Ви, Ваш батько чи предок, приїхавши на цей континент" — замаркувати кільце при слові „Юкрейнієн".

Питання 16 „Яка Ваша релігія" — замаркувати кільце при словах „Юкрейнієн Кетолик", або вписати на лінії „Українська Греко-Православна" чи „Українська Євангельська", і т. п.

Питання 17 „Якою мовою найчастіше розмовляєте дома" — замаркусте кільце при слові „Юкрейнієн".

В телеграмі до Федерального Уряду. Комітет Українців Канади поставив вимогу, щоб у питанні про матірну мову видрукувати з кільцем до замаркования слово „Українська", яка в попередньому переписі була зазначена разом з назвами одинадцять інших мов, тепер теж поминутих. Рівночасно поставлено вимогу, щоб під питанням релігійної приналежности додати друком „Українська Греко-Православна". Якщо це не станеться, то на обидва ці питання відповідь треба вписувати на лінії, як це подано вище.

Дві третини родин в Канаді дістануть коротку форму (2-А) в якій поміщено лише питання 5 про матірну мову, а одна третина родин одержить повну форму (2-Б) в якій є всі вище названі питання до виповнення.

Для забезпечення прав української громади в Канаді треба всім українцям без виїмку заявити нашу ідентичність в цьому переписі і тому проситься Складові Організації, Відділи і Представництва КУК, а зокрема всі українські церковні громади негайно подати цей комунікат до відома всіх українців Канади.

Комітет Українців Канади
Президія

Вінніпеґ, 21 травня 1971

Помер сенатор-демократ Томас Дадд — приятель поневолених народів

Сенатор Томас Дадд промовляє під час одного із своїх виступів

Ню Йорк. — В Олд Лаймі, Коннектикат, у віці 64-ох років, помер 25 травня сенатор-демократ Томас Дадд, відомий із того, що часто в Конґресі виступав в обороні поневолених Москвою народів. В Конґресі він працював від 1952, коли вперше був вибраний на конґресмена, а пізніше, в 1958 році здобув пост сенатора, яке то становище займав до 1970 року, коли його переміг республіканський противник. В останніх виборах сенатор Дадд старався про перевибір як незалежний кандидат, бо Демократична Партія не підтримала його кандидатури тому, що він мав клопоти з фінансами, що були зібрані на партійні цілі. Сенатор Т. Дадд відомий з того, що він як голова Правничої Підкомісії в справах внутрішньої безпеки, переводив переслухання про підривну діяльність в цій країні, тих елементів, які працювали в користь світового комунізму. Проти нього часто виступали в СССР, де преса його висміювала за те, що він обороняв народи, поневолені СССР. У зв'язку з візитою Нікіти Хрущова до ЗСА сенатор Т. Дадд виголосив в Сенаті промову, в якій перестерігав цю країну проти концесій у відношенні до СССР, щоб не повторити тих помилок, які колись зроблено Гітлерівській Німеччині у Мюнхені. Сенатор Дадд домагався, щоб телевізійні стації не мали права надавати авдиції, які схвалюють злочини, заворушення та нищать моральні засади глядачів і слухачів. „Комсомольська Правда" з 12-го грудня 1965 року критикує сенатора Дадда за те, що він домагався, щоб „Америка дивилася на комуністів як на непримирливого свого ворога". За таке становище Дадда ненавиділи його ліві елементи в цій країні. Поневолені Москвою народи втратили свого щирого приятеля.

Розпочався з'їзд комуністичної партії Чехо-Словаччини

Прага. — Після тритічного відкладення у зв'язку із совєтською інвазією на Чехо-Словаччину, у Празі розпочався з'їзд комуністичної партії ЧССР, на який прибули також делеґації від інших комуністичних партій „соціялістичного бльоку". Совєтську делеґацію очолює генеральний секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв. Вона прилетіла найновішим совєтським літаком „Туполєв-144", що летить швидше від звуку. Заки той літак перелетить до Франції, на міжнародний авіяційний показ, його оглядають пражани. Делеґацію з Польщі очолює Ґерек, із Східньої Німеччини — Еріх Гонекер, з Угорщини — Янош Кадар. Совєтських делеґатів вітали на аеродромі в Празі президент ЧССР Людвік Свобода і партійний провідник Густав Гусак, який замінив викиненого під час чистки Александра Дубчека за його спробу реформи в Чехо-Словаччині. Румунія, що постійно ставить спротив доктрині Л. Брежнєва про взаємну підлеглість країн „соціялістичного бльоку", послала до Праги делеґацію з членом екзекутивного комітету комуністичної партії Дімітру Попеску. Сподіваються, що на партійному з'їзді будуть проголошені вибори в ЧС-СР; останнього разу вони були в 1964 році. Після інвазії військ СССР та інших країн Варшавського пакту на Чехо-Словаччину відбулася велика чистка, і тоді без виборів призначали на відповідальні посади партійців, які виявляли симпатії до СССР.

У 33-І РОКОВИНИ СМЕРТИ

ПОЛКОВНИК ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ
*** 14 червня 1891 — ✝ 23 травня 1938**

Дж. Діфенбейкер виступав у парляменті в справі відкриття канадійського консуляту в Києві

Вінніпеґ (КУК): — 19-го травня в палаті послів в Оттаві кол. прем'єр Канади Діфенбейкер поставив запит чи прем'єр-міністер Трудо під час своєї візити в Совєтському Союзі вимагатиме від совєтських літерів, щоб вони дали право голосу Естонцям, Литовцям та іншим поневоленим народам. На це питання від уряду дав відповідь міністер закордонних справ Канади Мітчел Шарп, заявляючи, що прем'єр - міністер Трудо використає цю візиту для обговорення всіх справ які стосуються громадян Канади, додавши — що справа запиту п. Діфенбейкера є напевно одною з тих справ. Рівночасно п. Дж. Діфенбейкер запитав, чи прем'єр - міністер Трудо буде вимагати відкриття в столиці України Києві генерального консуляту Канади для обслуги канадійських туристів українського роду. На це п. Шарп відповів, що ця справа була дискутована в минулому, але не має певности чи під час візити прем'єр-міністра Канади в Совєтському Союзі знову буде нагода її порушити.

Відзначення 100-річчя з дня народження Лесі Українки відбудеться в Клівленді в рамцях 22-ої Зустрічі Українців

Клівленд, Огайо. — Інтенсивна підготова до врочистих святкувань відзначення 100-ліття від дня народження Лесі Українки, що відбудеться тут у рямках XXII-ої Зустрічі Українців Америки й Канади, в днях 29 й 30-го травня ц. р., добігає кінця. В Архиєрейських Богослуженнях візьмуть участь Владики Української Православної Церкви. З промовами й привітами, у дводенній програмі святкувань, виступлять: проф. д-р Євген Вертипорох, проф. Іван Вовчук, проф. Марія Овчаренко, проф. д-р Олександер Оглоблин, проф. д-р Богдан Романенчук, мґр Аріядна Стебельська. Від централі УККА прибуде проф. д-р Лев Добрянський, а від американського політичного світу промовлятиме представник президента Ніксона, Дольф Драдж із Вашингтону. У програмі Ювілейного Концерту виступлять передові мистецькі ансамблі Америки й Канади, з участю понад 300 виконавців. З Чикаго прибуде Симфонічна Оркестра Осередку СУМА ім. Миколи Павлушкова під батутою Михайла Голіяна, з Торонта ансамблі „Батурин", „Діброва" й „Прометей" під диригентурою Василя Кардаша, з піяністкою Мартою Кравців-Барабаш, з Дітройту прибуде Капеля Бандуристок під керівництвом Петра Потапенка. Виступить концертова співачка Ія Мацюк при акомпаніяменті піяністки Ірини Заячківської-Гаврилюк і клівлендська драматична група під режисеруванням Слави Барнич. О годині 10-ій ранку, в суботу, 29-го травня, в Парма Меморіял Голл при Рідж Ровд і Ріджвід Драйв у Пармі відбудеться панель Т-ва Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновсько-

(Закінчення на стор. 3-ій.)

Піяніст Роман Рудницький знову переможцем міжнародного конкурсу

Терн, Італія. — У найбільшому міжнародному Конкурсі піяністів в Італії, „Алєсандро Касаґранде", який відбувся мин. тижня (18-22 травня) в Терні та в якому взяло участь майже сто піяністів з усього світу, виступаючи в трьох розгривках. Жюрі вибрало до фіналу десять — з яких кожний мусів грати цілο-програмовий речиталь — та опісля переможцями — лавреатами проголошено трьох піяністів, між ними українця із ЗСА, Романа Рудницького, наділивши їх високими грамовими нагородами. У неділю, 23-го вони виступали в „Концерті лавреатів". Після своїх перемог у Вашинґтоні (Конкурс Баха), Зальцбурґу (Австрія), Больцано (Італія) та Ню Йорку (Конкурс Левентріт), Роман Рудницький став тепер вже п'ятий раз лавреатом міжнародних піяністичних конкурсів.

ЗВІТУВАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС ВИПОВНИЛИ ПЕРШИЙ ДЕНЬ ЙОГО РІЧНИХ НАРАД

НАРАДИ ЗАПОЧАТКОВАНО ПОКЛОНОМ Т. ШЕВЧЕНКОВІ ТА ВШАНУВАННЯМ ЛЕСІ УКРАЇНКИ І ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА.

Союзівка, Керґонксон, Н.Й. — У понеділок 24-го травня ц.р. на цій оселі почалися звичайні річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу, в яких беруть участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії, Головної Ради і гол. редактор „Свободи", як також почесні члени Головного Уряду. Перший день нарад виповнило в цілому звітування усіх гол. урядовців, редактора „Свободи" та управителя „Союзівки".

Наради започатковано традиційним зібранням усіх учасників нарад біля пам'ятника Шевченкові, покладенням квітів біля нього та відспіванням заповіту. Опісля у великій залі „Веселки", прикрашеній портретом Лесі Українки і Василя Стефаника, головний предсідник Й. Лисогір, відкриваючи наради, згадав, що саме цього року українці в усьому світі відзначають сторіччя з дня народин великої поетки українського відродження Лесі Українки та великого письменника і співця української землі Василя Стефаника, та висловив надію, що ці наради проходитимуть в дусі їх ідей.

Заступниця гол. предсідника пані Марія Душник продеклямувала уривок із віршу Лесі Українки „І Ти колись боролась . . .", а головний контролер д-р Михайло Данилюк відчитав уривок із новелі В. Стефаника „Сини".

Закінчивши звітування в першому дні нарад, на вівторок 25 травня передбачені були дебати над усіма звітами і наради окремих комісій. Загальну характеристику праці і стану УНСоюзу в поодиноких ділянках його активности подав у своєму звіті гол. предсідник Й. Лисогір. Друк цього звіту починається нижче в цьому числі „Свободи".

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

Рік 1970-ий був знову успішним роком для Українського Народного Союзу. Ми встановили нові рекорди щодо загального членства, суми забезпечення, членських вкладок, доходів з інвестицій загальних прибутків з інвестицій, вартости грамот і надвишок. Наші виплати посмертного забезпечення були найвищими в нашій історії. Загальні виплати нашим членам і їхнім родинам насправді рівнялися сумі всіх членських внесків, зібраних впродовж року. Ці готівкові виплати охоплювали приблизно півтори мільйона дол. за зрілі грамоти, понад 400.000 дол. в дивідендах, чверть мільйона дол. виплати грошових зворотів і допомоги та понад 650.000 дол. посмертних виплат. Коли додамо до цих квот 369.000 дол. виданих, як нагороди секретарям чи організаторам, то виплати перевищили наш річний дохід з членських вкладок. Цей факт є прямим запереченням завваги як часто чуємо, що треба вмерти, щоб мати користь з забезпечення на життя.

Як у минулому, наш Союз був провідним в уділюванні забезпечення на життя українських родин за низьку ціну. На крайову чи місцеву мірку ми грали в тому році керівну ролю у фінансуванні та підтримуванні братських, розвагових і спортових дій, у сприянні освітнім програмам, релігійним організаціям та взагалі українській справі та в безперервній праці для добра кожного зокрема і всіх разом членів нашого Союзу і наших земляків у всьому світі.

Союз діяв в ділянці забезпечення у 29-ох стейтах і Дистрикті Колюмбії в ЗСА та в сімох провінціях Канади. У цьому році ми зліквідували наш Відділ у Вайомінґу, так, що тепер маємо Відділи тільки у 28-ох стейтах. Пенсильвенія залишається стейтом число один із своїми 112 Відділами з 17,-800 членів. Ню Йорк стоїть на другому місці з 74 Відділами і 16,000 членами. Ню Джерзі є на третьому місці з 58 Відділами і 11,400 членами. Сім провінцій в Канаді мають разом 67 Відділів із 8.500 членами.

На 2,800,000 дол., зібраних із членських вкладок в мин. році, стейт Ню Йорк дав найбільшу суму 579,000 дол. Пенсильвенія була найближчою із сумою 482,000 дол., а після неї йшло Ню Джерзі з 373,000 дол. Канада принесла 481,000 дол.

У посмертних виплатах Ню Йорк стояв теж на першому місці з загальною сумою 574,000 дол. Канада дістала 233,000 дол. Найбільшу частину тих виплат становили зрілі грамоти.

Загальний погляд на темп нашого організаційного і фінансового поступу може дати порівняльна статистика років 1970 і 1969 та з двох останніх конвенційних років — 1970 і 1966. (Таблиця з цією статистикою буде подана в окремо друкованому звіті).

Організаційний Департамент

Вершком організаційної діяльности в 1970 році було зорганізування вісьмох нових Відділів, з яких 5 є в Західній Канаді. Цей надзвичайний організаційний осяг отримано в першу чергу завдяки заходам нашого віце-президента на Канаду, сенатора Павла Юзика, який відвідав 20 міст в Манітобі, Саскачевані й Альберті впродовж трьох тижнів минулого липня і серпня. Цей докладно зорганізований плян був детально виготовлений сенатором Юзиком у співпраці з колишнім канадійським директором Богданом Зоричом та головним радним Василем Дідюком і той плян переведено в життя гладко й успішно. Три з-поміж 5-ох нових Відділів зорганізував наш постійний організатор Володимир Гірняк, а два п. Василь Дідюк, у безпосередньому висліді своєї подорожі. Пан В. Дідюк зорганізував також новий Відділ в Гемілтоні в Онтеріо. Останні два Відділи зорганізували в Дітройті, Мишиґен, наш почесний член Головного Уряду, п. Володимир Дідик і член Головного Уряду та постійний організатор Євген Репета.

Повне число зорганізованих членів і повна нова забезпека, закуплена у 1970 році, були нижчими, як у 1969 році, але все ж належали до кращих років. Нам допомогла передконвенційна членська кампанія, яка завжди сприяє більшій активності, як теж додаткові особи, додані до постійних і весь час працюючих організаторів. Перебрання одної канадійської організації з близько 300 членами також причинилось до значного пожвавлення нашої кампанії. Все ж, ми не осягнули цілі 6.000 нових членів, яку ми визначили були собі на початку року, і далі мали втрати в активному членст-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ ЩЕ В ОСТАННІЙ ХВИЛИНІ НАМАГАВСЯ ПОЛАГОДИТИ СПРАВУ СВЯЧЕНЬ НОВИХ ЄПИСКОПІВ

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. — Маючи на увазі кризу в українській католицькій громаді, яка виникла у зв'язку із найменуванням двох єпископів-помічників УКЦеркви та визначенням їх свячень при поминенні прав і компетенцій Архиєпископського Синоду УКЦеркви та Верховного Архиєпископа Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого, Головний Уряд УНСоюзу ще в останній хвилині намагався полагодити цю справу. У тій цілі на початку річних нарад Головного Уряду УНС в понеділок 24 травня насамперед схвалено постанову відхилити внесок про участь репрезентантів УНС у згаданих свяченнях та вислати окрему делегацію до єпископів-номінатів в справі відкладення свячень. Під час дискусії в цій справі з коротким словом до Гол. Уряду звернувся голова Світового Товариства за патріярхальний устрій УКЦеркви д-р Володимир Пушкар. В делеґації, яка виїхала до Філядельфії в понеділок 24 травня ц. р. по пол., взяли участь заступники гол. предсідника проф. Іван Телюк і сенатор Павло Юзик, гол. контролер проф. д-р Богдан Гнатюк, та головні радні д-р Богдан Футей, проф. Мирон Куропась і проф. Тарас Шмагала. Зустрівшись із єпископом-номінатом о. монс. Василем Лостеном, делегати УНС з'ясували йому ситуацію, яку витворила в громаді справа свячень та прохали піти назустріч побажанням Верх. Архиєпископа Верховного Архиєпископа Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого і ці свячення відкласти. Єпископ-номінат о. монс. В. Лостен виявив готовість ці свячення відкласти, узалежнюючи це від повідомлення Верховного Архиєпископа про визначення нової дати свячень. Делеґація УНСоюзу зустрілася опісля з групою студентів, які вже в тому часі проводили маніфестацію біля Катедри Непорочного Зачаття й опісля також із представниками Комітету за Патріярхальний Устрій УКЦеркви, з'ясовуючи їм становище УНСоюзу в цих справах.

ЗАЯВА ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

У зв'язку з відомими подіями, які заіснували в українській громаді після найменування двох єпископів-помічників УКЦеркви при поминенні прав і компетенцій проводу цієї Церкви: її Архиєпископського Синоду та її Верховного Архиєпископа Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого, і визначенням єпископських свячень на 25 травня ц. р. всупереч пораді Верховного Архиєпископа відкласти ці свячення до чергового Синоду УКЦеркви, Головний Уряд УНС, зібраний на своїх річних нарадах 24 травня 1971 року, мавши на увазі, що ці справи переходять суто церковні межі і глибоко заторкують українську національну самобутність, і базуючись на рішеннях двох попередніх Конвенцій УНСоюзу, постановляє всеціло піддержати резолюцію Екзекутиви і Політичної Ради УККА з 15 травня ц. р. та відхилити пропозицію на делеґування своїх представників для участи у згаданих свяченнях. Рівночасно Головний Уряд звертається з телеграмою до Святішого Отця Папи Павла VI з проханням уможливити Верховному Архиєпископові Блаженнішому Кардиналові Йосифові Сліпому заплановані відвідини українців католиків на північно-американському континенті.

ТЕЛЕГРАМА КОНВЕНЦІЇ СУА

ДО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО

Дня 23-го травня українки-католички, згуртовані на XVI Конвенції Союзу Українок Америки, розуміють і піддержують запал і посвяту, що її проявляєте в обороні помісности Української Католицької Церкви в ЗСА. Шлемо молитви до Господа Бога, щоб наділив Вас силами і дозволив витримати у боротьбі.

ПРЕЗИДІЯ XVI КОНВЕНЦІЇ СУА

Керґонксон, Н.Й.

Філядельфійська преса про протестне голодування українських студентів

Філядельфія, Па. — Проваджуваний українськими студентами, починаючи від п'ятниці минулого тижня протестний страйк з допомогою голодування проти висвячення новонайменованих єпископів УКЦеркви у ЗСА, знайшов свій відгомін також в американській пресі. Щоденник „Філядельфія Інквайрер", з неділі 23 травня, вмістив фотографію групи студентів розташованих біля Катедри Непорочного Зачаття із таблицями, на яких з'ясовано факт і причину голодування. Під фотографією вміщено повідомлення кореспондента Роберта А. Рейлі такого змісту: „Група українських студентів з місцевих коледжів увійшла в суботу в другий день свого голодового страйку, продовжуваного перед Українською Католицькою Катедрою Непорочного Зачаття для протесту проти найменування двох нових єпископів. Іван Бережницький, член Студентського Ад Гок Комітету за Український Патріярхат, заявив, що група протестує проти „нелегального — в її розумінні найменування Східньок Конґреґацією о. Івана Стаха і о. Василя Лостена на єпископів Української Католицької Церкви". Бережницький ствердив, що „Конґреґація є адміністраційним органом Ватикану і що вона намагається узурпувати історичні права Української Католицької Церкви до самоуправління". Шестеро студентів із Пенсилвенійського і Темпл Університетів та Філядельфійського Текстильного Коледжу, розстелили килим, спальні мішки й позасвічували свічки на тротуарі перед Катедрою при вулицях Френклін і Перріш. Студенти заявили, що вони сподіваються, що їхнє голодування приведе до відкладення висвячення єпископів, призначеного на год. 10-у ранком у вівторок 25 травня ц. р., повторяючи, що Синод Українських Єпископів єдиний має право вибирати нових єпископів. Це право було загарантоване Берестейською Унією з Апостольською Столицею в 1956 році і підтверджене Другим Ватиканським Собором в 1965 р.

Водночас із цим з Філядельфії одержано в понеділок 24 травня повідомлення, що учасників голодуючих студентів благословив Впр. о. д-р Ізидор Нагаєвський, кол. капелян Першої Дивізії УНА хрестом, що ним він благословив вояків цієї Дивізії під Бродами, з відповідною промовою до молоді і закликом витримати в її змаганнях.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Полк. Коновалець і його діло

Вшановуючи в травні місяці в роковини трагічної смерти славну пам'ять Головного Отамана Армії УНР і Голови Директорії УНР Симона Петлюри, вшановуємо водночас із цим світлу пам'ять Провідника української збройної боротьби, творця Підпільної Української Військової Організації і згодом Організації Українських Націоналістів, що так же само згинув у травні місяці в Роттердамі, убитий бомбою московських скритовбивників. Як і в Парижі, так і тут Москва завзялася була знищити ідею збройної боротьби, знищити її провідника і символ.

Революційна діяльність сл. п. Полковника добре відома широким колам українського суспільства і тут і на рідних землях і немає потреби пригадувати окремих етапів очолюваної ним підпільної боротьби, ані теж визначальних дат його біографії і росту як Вождя Української революції. І в різних країнах Европи, і тут у ЗСА в Канаді, живуть ще люди, які пам'ятають Полковника, які співпрацювали з ним, зустрічалися під час його організаційних виступів.

Протеж у тридцять і третю річницю його трагічної смерти треба ствердити, що ворог, вбиваючи так підступно й жорстоко сл. п. Полк. Євгена Коновальця, не досягнув своєї цілі. Репрезентована Полковником ідея збройної боротьби знайшла свій вияв в бойових діях — нехай і розділеної — Організації Українських Націоналістів і зокрема ж у збройних діях Української Повстанської Армії. створеної на базі ідей і задумів Полковника, того, що в своєму ідейному заповіті ствердив, що „у вогні перетоплюється залізо в сталь, у боротьбі перетворюється народ у націю".

Пригадуючи ці слова, пригадуємо разом із цим його таке актуальне в сьогоднішній час, коли тюрми й концтабори Совєтського Союзу сповняються знову українськими політичними в'язнями, ствердження, що „волі українського народу до самостійного життя не знищать ні ворожі тюрми, ні заслання, бо Україна є наздобутнім бастіоном героїв і борців".

Трудо в СССР

Канада має проблему: велика країна з відносно невеликою кількістю населення, розташована між двома понадпотугами — ЗСА і СССР — вона шукає власного національного обличчя, і власної політичної ролі в сучасному скомплікованому світі. Власне національне обличчя Канади вирізьблюється і знаходить свій самовияв у багатокультурності, в культурній мозаїці представників народів, які творять канадійську молоду націю. Офіційно визнана двокультурність і двомовність канадійців є першим кроком до ще більшого рівноправства всіх етнічних і культурномовних спільнот у Канаді, в тому й української.

У політичній площині Канада, певною мірою економічно залежна від ЗСА, хотіла б провадити свою власну політичну лінію. Природно, вона не бажає стати „сателітом" ні могутнього американського сусіда, ані імперіялістичного СССР. Лявірування між цими двома надпотугами напевно й призвело до весняної мандрівки прем'єра П'єра Елліота Трудо з Оттави до Москви, до Києва й ін. міст Совєтського Союзу. У Москві його зустріли за давньою, ще з царських часів, традицією: дуже ввічливо й помпезно, і запропонували підписати „договір про дружбу". надіючись забити клин бодай між Канадою і ЗСА та серед членства Північно - Атлантійського Оборонного Пакту, НАТО. Прем'єр вільної Канади підписав „договір про дружбу", але зазначив, що Канада має свободу, нею дорожить та бажає співпрацювати з іншими в ім'я тривалого миру. Промовляючи у Москві на прийнятті, та потім у Києві канадійський прем'єр підкреслював, що в Канаді є багато вихідців із України і що вони займають високі пости в канадійській державі та вільно плекають свою мову і культуру. Це були важливі заяви.

Однак, коли прем'єр Трудо відлітав до Москви, він мав на своєму робочому столі телеграми українців з різних міст Канади, з проханням вплинути на уряд СССР. добиватись звільнення історика В. Мороза й сотень інших безпідставно заарештованих, добиватись припинення російщення України. Не знаємо, чи було порушені ці теми. але з заяв канадійського прем'єра в СССР видко, що не даремно він там кілька разів згадував про українців — він відчув вагу української спільноти в Канаді.

АМЕРИКАНСЬКЕ ВІЙСЬКО В ЕВРОПІ

Конфлікт між головою демократичної більшости в Сенаті сенатором Майкелом Менсфілдом і президентом Ніксоном у справі американського війська, стаціонованого на европейському континенті, сягає своїм корінням в другу світову війну та її наслідки. Перебування на 26-му році після закінчення тієї останньої світової війни коло 300.000 американських вояків в Европі — це, безумовно, річ ненормальна, і тому в принципі сен. Менсфілд мав рацію, коли наполягав на відкликання їх. Він має рацію, коли твердить, що західньо - европейські країни, які завдяки американському плянові Маршалла та грошовим позикам і інвестиціям дійшли до високого стану добробуту, спроможні і повинні самі поставити на ноги такі свої збройні сили, щоб, будучи в союзі з Америкою, не потребували вже тепер, у мирному часі, її збройної сили на европейській території. І він має повну слушність, коли таврує видаткування Америкою на утримання її військ в Европі, особливо на утримання чверть мільйона вояків в Західній Німеччині, півтори більйона долярів, які могли б стати благодатним застриком в американську економіку, чи здоровну й освітню систему в самій Америці.

А втім, ця проблема має, як кожна, і „другу сторінку медалі". якої не добачують, чи яку радше свідомо промовчують адвокати якомога швидкого відкликання американських військ з Европи. Коли вони заступають слушні принципи — нехтують актуальною дійсністю. Цією дійсністю є факт наявности на території Східньої Німеччини 20-ти змоторизованих совєтських дивізій, у Чехо-Словаччині трьох до шести стільки же в Польщі. Ці совєтські військові бази в центрі Европи дають, у випадку війни, можливість Совєтам дійти до Атлантійського океану впродовж 10-ох днів, і якщо Совєти не зважуються на це, то тільки тому, що вони знають, що на порозі свого походу стрінулись би з американською тактичною атомовою зброєю — атомовою артилерією і ракетами на близьку віддаль, та зараз потім — з цілим магутнім американським атомовим арсеналом. Тільки свідомість того, що в такій третій атомовій війні „не буде переможців, ані переможених", бо обидві сторони будуть винищені, є найбільшою гальмою для совєтського агресивного імперіялізму.

У 1914-му і в 1939-му роках Німеччина тільки тому розпочала була агресивні війни, що була переконана, що Америка не приступить до війни на европейському терені. Адже однаково Вудро Вільсон, як Ф. Д. Рузвелт кандидували під гаслом зберігання Америки здалеку від усякої заморської війни. Приявність американських військ на їх базах в Західній Німеччині, в Британії, Еспанії, Туреччині і Греції є наявним доказом і вічною пригадкою Москві, що її наступ проти Заходу Европи буде наступом проти Америки й автоматично започаткує третю світову війну.

Цей психологічний момент є другим найповажнішим арґументом за утримування в Европі американського війська, поруч арґументу, що атомова зброя на европейському континенті, поза зброєю французькою, знаходиться під безпосередньою контролею американських військовиків, а не їхніх европейських союзників. Зате арґумент президента Ніксона й американського командувача збройних сил НАТО, що відтягнення з Европи американських військ страшенно послабило б НАТО й зруйнувало й так сумнівну рівновагу сил НАТО та комуністичного т. зв. Варшавського пакту, себто СССР і його сателітів, знаходить логічну відповідь, що місце чверть мільйона американських вояків в Західній Німеччині повинні зайняти вояки німецькі, тим паче, що могутній німецький промисл міг би вивінувати їх без особливих труднощів.

Проблема складна власне тому, що вона сполучує сутовійськові елементи з сутополітичними, і міжнародними і внутрішньо - американськими. Нема сумніву, що психологічною спонукою пропозиції Менсфілда на відтягнення американських вояків з Европи є загальна втома американців війною і загальне прагнення миру. Але президент Ніксон неоднократно звертав увагу на загрозу політичних наслідків таких зрозумілих настроїв: народження неоізоляціонізму, який промощував би шлях теорії „миру за всяку ціну", що у практиці було б для Америки і цілого вільного світу повною катастрофою. Ніксон і його дорадники не є проти відтягнення чи „проріджeння" військ ЗСА в Европі. Але вони не хочуть робити це односторонньо, а тільки обосторонньо, з одночасним відкликуванням і „проріджуванням" совєтських збройних сил, тим паче, що Совєтам до східнього кордону Західньої Німеччини куди ближче й вигідніше, як Америці почерез Атлантійський океан. Тому прихильники відкликання військ ЗСА з Европи повинні в першу чергу наполягати на Москву, щоб вона відійшла геть з Середньої Европи. Тільки тоді европейські союзники з НАТО втратили б той моральний арґумент, яким виправдують свою нехіть збільшити свої військові бюджети й заступити американські війська своїми власними: мовляв, це ж Америка впустила большевиків до Середньої Европи за Ялтинським і Потсдамським договорами та за фальшивою стратегією, що дозволила большевикам зайняти Берлін, і тому Америка мусить нести відповідальність за створений нею жалюгідний стан...

Конфлікт між Білим Домом і Капітолем довкола цієї справи має ще той внутрішньо - політичний характер, що це неначе традиційне в Америці суперництво між Конґресом і Президентом за права і компетенції в ділянках закордонної і військової політики. Безуспішність В'єтнамської війни і породжені нею настрої скріпили становище Конґресу ЗСА. зокрема Сенату — проти Білого Дому. Тому теперішня розгра має поважне значення й на майбутню рівновагу сил між Білим Домом і Капітолем. Такі розгри в минулому були, особливо за Вудро Вільсона довкола справи ратифікації Версальського договору. Тому ж Сенат не повторив тодішньої помилки з часу Вільсона. Розуміння державного інтересу і здоровий глузд наказує, щоб у такій важливій справі гармонійно діяли законодатна і виконна влада в Америці.

і. к-н

Роман Рахманний

ЯКЩО ВИ ЇДЕТЕ В УКРАЇНУ...

Стаття перша

Весною, влітку і ранньою осінню багато українців з країн Північної Америки їдуть в Україну відвідати своїх рідних і знайомих, чи так просто оглянути місцевості країни, з якої вони виводять свій чесний рід.

Це добре, що в наших людей — поселенців і їхніх нащадків за океаном — збереглися теплі почуття до свого роду, до землі, лісів вод і осель своїх предків. Ніяке оглядання навіть найславніших центрів у чужих країнах не замінить глибоких вражень і почуттів, що їх навіває зустріч з людьми, з природою і будівлями на території України. Українець тоді ще раз пересвідчується в правдивості слів Тараса Шевченка, що „нема на світі України, немає другого Дніпра..."

Якщо цього року й ви їдете в Україну, то дозвольте висловити вам декілька думок на дорогу, як українець українцям.

Отож, їдучи в Україну, не забудьте разом з усім іншим взяти з собою всю мірку своєї особистої та національної гідности. Це означає, поводьтеся там усюди з такою розсудливою самопевністю. якою відзначається ваша поведінка тут, як громадян північно - американського континенту. А передусім це означає розмовляти всюди українською мовою. Воно то не гарно і не гідно вживати мову чужинців, які випадково захопили контролю над українським народом на його території.

А втім, українська мова така ж гідна і розвинута, як мова будь - яких гордовитих чужинців. Це вам відомо з життя північно американського континенту. Наше суспільство тут витратило десятки років на те, щоб наші вчені та невчені співгромадяни іншого роду визнали українську мову рівнорядною з іншими мовами. Українська мова є нині предметом вивчання в багатьох канадійських і американських університетах та в деяких початкових і середніх школах. Українські батьки в Канаді та в ЗСА намагаються засвоїти свою мову нащадкам і натрапляють на великі трудноші в цьому ділі... Чому ж тоді будь - хто з-поміж нас мав би вирікатися цієї мови навіть на короткий час тільки тому, що знайшовся на території совєтської республіки?.. Це було б і малодушно, і дуже негідно.

Ваша гідна поведінка в цьому відношенні напевно зустрінеться зі схваленням з боку ваших рідних, знайомих та інших чесних мешканців України. Цим ви підтримаєте на дусі теж багатьох маловірів серед них, бо вони наочно переконаються, що навіть довгі роки перебування на чужій присвоєній землі за океаном не вирвали з наших душ рідної мови, ані українського духа.

З такою самою розсудливою сміливістю розкажіть своїм рідним і знайомим про те, як і чим ми всі тут живемо. Звичайно, ви везете їм чимало подарунків — практичних і корисних у їхньому матеріяльному побуті. Але ви знаєте, що „не хлібом єдиним живе людина". Щоб повноцінно існувати, людина потребує ще й духовного корму. Тому розкажіть їм, як то вам з нами доводиться тяжко працювати на кожну річ, яку ми посідаємо. Ніхто тут не дав нам, не дасть, ані не подарує ні рісочки без нашого власного труду. А все таки, при всій тяжкій праці на прожиток ми всі тут завзято працюємо теж над освітнім та виховним розвитком української людини. Ми розвиваємо наше громадське і церковне, наше культурне і суспільно-політичне життя. Бо всі ми щиро віримо: не хлібом єдиним живе людина — вона потребує теж людських ідеалів.

І ми їх маємо, і ми їх здійснюємо в міру наших спроможностей.

Розкажіть своїм рідним і знайомим в Україні про наші українські православні та католицькі церкви, як також про українські євангелицькі об'єднання. Розкажіть їм про те, як ці доми української молитви в неділі та свята сповнені нашим людом — дітьми, молоддю і старшими; як там лунає українське слово Боже і традиційний український церковний спів. Все це ми розвинули нашим власним трудом. Ніхто не допоміг нам у цьому ділі — ані Рим, ані Царгород, ані Київ, ані будь - яка світська влада. Наші здобутки на тій царині є лише нашими, вони невипрошені й недані, але здобуті всупереч різним тискам.

Подібно з нашими молодіжними установами і школами українознавства Розкажіть вашим рідним і знайомим в Україні, як то наші

(Закінчення на стор. 4-ій)

Софія Наумович

ПРИЄМНО ВІДНОТУВАТИ...

З усіх відгуків на „елеґантного" листа кард. Тіссерана, — найбільше подобалися мені два: карикатура „Лиса - Микити" п. н. „Запорожці пишуть листа до Тіссерана" та И. Лободовського у паризькій „Культурі" у статті „Злосливі уваги на українські теми". Очевидно спостерігачеві збоку — яким є п. Лободовський, — легше було здобутися на холодну іронію, чим нам, зачепленим за живе. Все ж таки не зашкодить познайомитися бодай з деякими місцями його статті — зразку відповіді ображеної людини, — що може нам придатися, бо славити Бога „приятелів" маємо багато. Та передусім буде дуже повчально прочитати цю статтю Кардиналові Тіссеранові і дізнатися, що думають про нього посторонні люди.

Навівши у польському перекладі славетну відповідь Тіссерана українській адресатці, п. Лободовський пише:

„Здавалося б, що, пишучи листа у справі, яка цікавить мільйони людей, князь Церкви... повинен би щонайменше уважно прочитати текст листа перед його писанням. Бо що, ж це властиво значить... „князі Великої, Малої і Більшої Росії"? Це останнє напевно Білорусь, а вийшов капітальний дивогляд, що компромітує автора... Лист кожним своїм реченням свідчить про абсолютну іґнорацію кардинала Тіссерана у справах Европи. А на це немає ні оправдання, ні поблажливости... До цієї абсолютної іґнорації дійшла ще зарозуміла певність себе й ароґантний тон, ужитий у відношенні до народу, про який кардинал знає стільки, що ніщо. А навіть гірше, бо повторює шовіністичні російські опінії, давно повалені поважною історичною наукою. Коли б царський міністер Валуєв і псевдо - історик Іловайський дожили до наших днів, Тіссеран міг би знаменито почувати себе в їхньому товаристві...

„З листа виникає, будьтоби назви Великої й Малої Росії існували вже у часах постання Католицької Церкви. Передусім саме окреслення „Росія" у середньовіччі — грубий анахронізм... Коли постав московський (а не російський, як хоче Тіссеран) патріярхат, — про про єдність між Києвом і Москвою... не було вже мови".

Далі йде аеобхідна для Тіссерана лекція, що значать слова „маґна" і „мікра" — так у відношенні до Греції, як до Руси, а далі:

„За Тіссераном — назва України появилася щойно за Мазепи, ото ж напереломі 17 і 18 ст., і швидко після того зникла. На як довго зникла, цього Кардинал вияснити не схотів..." І тут автор подає три дати хронік (1187, 1189 і 1213) зі згадками про Україну, а далі такі ж назви у Боплянa і Хмельницького, і доходить до Шевченка:

„А коли б Шевченко видавався комусь підозрілий, бо необ'єктивний, то маємо численних свідків в особах польських і навіть російських письменників. Мальчевський, Ґощинський, Залеський, Словацький, Ґрабовський, Чайковський — майже завжди писали про Україну, рідше про Русь. У Пушкіна „тіха украінская ноч", а не малоруская, у Лермонтова „Цветущіє степі України", в О. Толстого „Ти помніш ноч над спящей Украйной" і т. д. Таких прикладів на копи! Це, очевидно, ніякі ревеляції, й соромно, що треба служити такими інформаціями, які для кожного сяктак ознайомленого з матерією, — елементарні, та й зачинати відповідь на „арґументи" визначного князя Церкви — від історичної й політичної абетки!

„З листа виникає теж зовсім несамовитий висновок. Змагання до українського католицького патріярхату вважається спробою розбиття церковної єдности. Якої єдности? Якої Церкви? Коли ієрархія галицької дієцезії прийняла дефінітивно берестейську унію, — московський патріярхат взагалі не існував, бо його скасував Петро І...

„Та чи листа кардинала Тіссерана можна визнати як вислів його особистих опіній? Це був би найвигідніший вихід зі ситуації, але боюся, що грішив би надмірним оптимізмом. Ватикан уже від давна веде політику дивної кокетерії зі сатрапами Совєтського Союзу. Почалося ще від Івана XXIII, від таких сповидно невинних потягнень, як прийняття на спеціяльній авдієнції товариша Аджубея та дарування вервички донечці Нікити Хрущова.

„Потому прийшли, у відступах кількох років, авдієнції для Підгорного і Громика, а перш за все небувалий у своєму змісті гратуляційний лист Св. Отця, до московського патріярха 1969 р. Так є! У 50-ті роковини відновлення патріярхату, Павло УІ вважав відповідним сказати, що, "почавши 1919 р. наступило моральне відродження московського православ'я й усамостійнення його ієрархії. І звідси ці сердечні ґратуляції.

„І тут почалася якась сюрреалістична гра, з якою невідомо, що почати й як до неї поставитися. У голові не міститься припущення, що у Ватикані не орієнтуються, що релігійний культ у Совєтах дозволений офіційно у кількох місцях і служить пропаганді. Славетний монастир у Заґорську, куди добираються навіть закордонні туристичні прогульки — то чейже рід вистави, що має обдурювати наївних. Тим цілям служить недавно накручений фільм про іконографію славного Рубльова (до речі: українця Рубля! — С. Н.).

„Тіссеран закинув українцям у діяспорі, що замість поглиблювати релігійне життя, вони даються поносити політичним пасіям... Але лист кардинала був також написаний з неприхованою політичною пасією, в ім'я, очевидно, хоч виразно не зформульованого, постуляту: не дразнити Росії! Не завертати собі голови Україною! Не хочемо чути про ніяких українців, бо це нам

(Закінчення на стор. 4-ій)

Лука Луців

ВАСИЛЬ СТЕФАНИК У КРИТИЦІ

(9)

Як бачимо, то Ю. Морачевський пише до Стефаника, як українець до українця, хоч його батько був поляком.

Ю. Морачевський писав у своїх ювілейних баженнях Стефаникові так: „Знаю, що тепер поміж тими людьми, що є коло Вас, і що будуть коло Вас, поза Вашою родиною, нема і не буде нікого, щоби Вас пошанував так, як я. Нема поміж тими інтеліґентами, що збираються Вас вітати, тої побожної любови, що Вам належиться, вони прийдуть подивитися, прийдуть похвалитися один перед другим, що Вас знають, що Вам руку подадуть ,або й трохи втішитися, що вони більше звичайні робити ось такі товариські забави — прийдуть послухати Вашої гіркої правди і посміятись над тим, що Ви нічого не скриваєте, — але не буде там поміж ними нікого, щоби розумів, як треба Вас пошанувати, щоби знав, як страшно далеко їм до Вас. Це лиш я буду знати і я буду той найтихіший поміж ними, перед ніким не похвалюся Вами, не посмію приступити, але мені здається, що чим ліпше буду знати, як мало маю права до Вашої приязні, тим більше це буде радість для мене, бо я Вас хочу вшанувати, а не себе, і хочу знати, що не був між тими, що тиснулися до Вас, щоби себе піднести".

Юрій Морачевський мав написати передмову до нового видання Стефаникових творів, що вийшло 1933 р. у Львові, але він спізнився, і ця передмова зберігається в музеї. Ось кілька уривків із неї: „Пізнав поет велику правду про достоїнство, що спливає на людину з великим нещастям. Разом із найглибшою раною кладуть боги п'ятно своєї руки на нещасного — чи це буде Пріям, чи старий Максим, що синів з війська не дочекався. І той маєстат болю мають всі ті геройські хлопи Стефаника". Юрій Морачевський ставить Стефаникових селян поруч героїв славних грецьких трагедій, відкидаючи думку про Стефаників песимізм, що так часто повторюють наші критики. Він пише про це: „Слухав я раз в хаті Василя Стефаника старої пісні про корчму, де наша праця пропадає — казав він її собі співати. Із тих страшних простих слів зрозумів, що є справді судьба, є щось, що царює над людською волею, що є сильніше від всього і що проти тої судьби не встоїть ніяка сила — від Едіпа-царя до бідного халупника-палія. А все ж таки ні один твір Стефаника не лишає по собі тої гнилої отруї, що підкопує всі сили та й замулює серце зневірою. Скине ще небо одну звізду над нещасною долею Леся, а Лесиха побожно перехреститься" (122-123).

В 1931 р. *В. Морачевський* був на ювілею Стефаника, про який вище писав його син Юрко, й у львівській польській газеті „Gazeta Poranna" вмістив допис, в якому писав, що „ювілейні похвали, і чудові вірші, написані на честь Стефаника, не зачіпали внутрішнього нерву його творчости не говорили про те, чим була, власне, ця творчість" (164).

14-го травня 1946 р. В. Морачевський доповідав у Львові на вечорі, присвяченому Стефаникові. Там польський друг українського письменника докладніше розповів про свою приязнь із автором „Синьої книжечки" та оцінив його літературну працю.

„Стефаник був поетом, чулим, сердечним поетом, любив працю селян, смутки й радощі. Тому з їхнього життя й зумів створити красу, зробити синтезу, якої немає ніде і яка є всюди. Його мистецькі твори показують людину в певний момент, тільки в перебігу життя, розкривають причину її смутку й радощів". Згадавши Анатоля Франса, Софокла, Словацького, Ґотфріда Келлера і Шекспіра, який „переплітає блазенськими сценами трагічні сцени своїх драм, немов нагадуючи, що на цьому світі усміх поєднується з сльозами", — критик твердить, що і Стефаник належить до цієї родини олімпійців. Його гумор та сум, жорстокість і милосердя" стоять часто одне поряд з одним. Той, що мав намір утопити малу Гандзю, радить їй узяти бучок, щоб могла в селі відганяти собак" (306-307).

Про творчість Стефаника писав В. Морачевський, що вона „єдина в своєму роді. Темою вона подібна до великих европейських творів, але не тільки своїми прикметами, своєю єдиною ліричністю, а й своєю провідною думкою дорівнює найкращим із них. Провідною думкою є примирення з життям, усвідомлення спільности кожної людської долі та пошани до цієї долі, навіть любов до неї і виправдання. Його чиста душа не заплямована жадною вульґарною думкою, жадним негідним чуттям. Був хлоп'ям у білій сорочці, пройшов через життя як святий". Промовець закінчив свій пеан в пошану свого друга італійськими словами: „Onorate l'altissimo Poeta" („Вшануймо великого поета!"), стор. 308-309.

Із росіян перший писав про Стефаника критик і журналіст *В. Перемиловський* в журналі „Весы" (1906, ч. 8). Була це рецензія на видану П. Стебницьким збірку перекладів Стефаникових творів під заг. „Оповідання", Петербург, 1905, стор. 213, в яку увійшло 36 новель. Рецензент писав, що Стефаникові твори „швидкоплинні короткі, ніби спалахи магнію освітлюють моментальним світлом непривабливі і непроглядні потемки українського села"... Критик однобічно писав що „радісні моменти і мотиви чужі його творчості", хоч у збірці були й такі несумні твори, як „Мамин синок" та „Підпис".

(Далі буде).

Увага! ЧИКАГО й ОКОЛИЦІ! Увага!

ОДУМ ЧИКАГО запрошує всіх на

КОНЦЕРТ

МУЗИКИ, ПІСНІ, ТАНЦЮ И СЛОВА

ПРИСТЯЧЕНИИ ЛЕСІ УКРАЇНЦІ

Субота, 5-го червня 1971 року

о год. 7:30 вечора

АВДИТОРІЯ ШКОЛИ ШОПЕНА

Виступатимуть: ансамбль бандуристів, струнна оркестра, вокальна сімка дівчат в супроводі струнного ансамблю, чоловічий і жіночий хори, танцювальна група та ін. В новій, цікавій програмі братиме участь понад сто виконавців.

Д-р МИРОСЛАВ БИХ

ПОВІДОМЛЯЄ, ПРО

ПЕРЕНЕСЕННЯ СВОЄЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

з днем 1-го червня ц. р.

186 Gregory Avenue, Passaic, N.J.

— на —

297 LEXINGTON AVENUE PASSAIC, N.J.

Тел. PR 9-2277

Години прийнять за попереднім домовленням

СТУДЕНТСЬКИЙ КОМІТЕТ АД ГОК ЗА ПАТРІЯРХАТ в ЧИКАГО

під протекторатом Координаційного Комітету Українських громадських організацій за Патріярхат УКЦеркви — Чикагська Група

— влаштовує —

в суботу, 29-го травня 1971 року о 7-ій годині вечора у залі Школи Шопена

ІНФОРМАЦІЙНІ ГРОМАДСЬКІ ЗБОРИ

Тема: ОСТАННІ ПОДІЇ В НАШІЙ ЦЕРКВІ, НАШЕ СТАНОВИЩЕ, НАШІ ПЕРСПЕКТИВИ

Виступлять знавці церковних питань і активні діячі в русі за патріярхат, запрошені гості-доповідачі:

о. Джордж МАЛОНІ (Ню Йорк)

проф. Мирослав ЛАБУНЬКА (Філядельфія)

Студентство закликає Шановних Громадян і своїх Батьків, а зокрема своїх Товаришів-Молодь до участи в Зборах та до активної оборони прав і помісности нашої Церкви.

Того ж дня в суботу, 29-го травня, о год. 3:30 по полудні

— відбудеться —

ЗУСТРІЧ І ДИСКУСІЯ СТУДЕНТІВ

ІЗ ДОПОВІДАЧАМИ НА АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УКЦЕРКВИ.

Ця Зустріч для студентів буде проведена в Домівці Української Студентської Громади (будинок „Українського Життя") при Чикаго Авеню 2534.

Запрошуємо до участи усіх Студентів.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

та

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ

при співучасті Відділів ТУІА:

БОСТОН, БОФФАЛО, ВАШИНГТОН, НЮАРК, СИРАКЮЗИ та ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

— улаштовують —

ВЕСНЯНУ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

в днях 12 і 13 червня 1971 року на Оселі УНС „Союзівка"

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

Субота, 12-го червня 1971 року

1. Реєстрація гостей і членів ТУІА та КЛК.
2. Тенісові змагання за першенство СУАСТ-Схід. Початок: год. 9-та рано. Господар змагань: КЛК.
3. Між-відділові спортові змагання для членів ТУІА. Господар змагань: Метрополітальний Відділ ТУІА. Початок: год. 2:00 по пол.
4. Коктейл та спільна вечеря. Год. 7-ма вечора.
5. Розвагова програма та **ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ.** Год. 9-та веч. при звуках **оркестри Союзівки.**

Неділя, 13-го червня 1971 року

1. Богослуження в каплиці Союзівки.
2. Закінчення тенісових змагань.
3. Спільний обід.
4. Розваги.

Є запланована програма для дітей в суботу і неділю. Просимо зголошувати кількість дітей та їх вік через Відділи ТУІА.

ВП. Гостей та Членів ТУІА та КЛК просимо замовляти кімнати в Управі Союзівки. **Тел. (914) 626-5641.**

П'ЯТНИЦЯ, 28-го ТРАВНЯ 1971 р. Год. 8-ма веч.

МІЖНАРОДНІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

ПЛОЩА: FARSHER'S GROVE UNION, N.J.

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ — SKELMERSDALE UNITED

Чемпіон Середньо-Атлянтійських Стейтів

Amateur Cup Finalist of England

В складі Skelmersdale виступлять футболісти Олімпійської репрезентації Англії.

Відзначення 100-річчя з дня народження Лесі Українки відбудеться у Клівленді...

(Продовження зі стор. 1-ій

го, з участю представників українського літературного, наукового й політичного світу. В цій же залі буде виставка експонатів з життя й творчости Лесі Українки, а в полудневих година проходитиме тут пресова конференція. Національна Маніфестація біля пам'ятника Лесі Українки в Українському Культурному Городі при Ліберті Булвард у Парку Рокефеллера, почнеться о годині 2-ій по полудні Поминальними Богослуженнями за спокій душі Великої Поетеси, в сослуженні Владик Української Православної Церкви. Співатимуть з'єднані хори Українських Православних Парафій з Чикаго й Дітройту. Після релігійних відправ, святкування започаткує виступ Капелі Бандуристок з Дітройту. Виступатиме теж сумівська молодь з Клівленду, під проводом акторки української сцени, Тамари Крижанівської. На закінчення Національної Маніфестації відбудеться Салют Молоді й похід організацій і представництв навколо пам'ятника Лесі Українки, і врочисте складення вінків і квітів. На спомин цих ювілейних святкувань буде видана окрема світлина - поштівка із пам'ятником Лесі Українки, у стіп якого будуть складені десятки вінків і китиць квітів від українських організацій та установ ЗСА й Канади. Згодом, від год. 4-ої по полудні, учасники святкувань матимуть змогу пообідати у кафетерії Парма Сініор Гай Скул, при 6285 Вест 54-ій вул. у Пармі Точно о годині 7-ій вечора почнеться в концертовій залі цієї ж школи Ювілейний Концерт. Після концерту, для молоді й громадянства, в залі Городу Української Католицької Церкви св. Петра й Павла при Герц Ровд у Пармі, відбудеться о годині 9:30 вечора Товариська Забава, під звуки розвагової оркестри „Горлиця" з Торонта. У неділю, 30-го травня програма XXII зустрічі почнеться о годині 10:30 ранку польовою Архиєрейською Службою Божою на Оселі СУМА „Хортиця" в Гантінгтон, Огайо. Маніфестаційна частина Зустрічі почнеться о 2-гій год. по полудні. Слідуватиме дефіляда сумівської молоді Америки й Канади під Проводом Ананія Никончука, Олеся Череня й дружини „Сибірські Вовки". Напередодні цієї Зустрічі - Маніфестації міста Парма й Клівлен, Огайо видали окремі резолюції, в яких говориться про значення творчости Лесі Українки для України й цілого людства, та в яких вітається учасників цих святкувань від проводів обох міст.

У Філядельфії відбувся концерт творів композитора Володимира Грудина

Філядельфія. — Український Літературно-Мистецький Клюб, Український Музичний Інститут Америки, та хор „Прометей" у Філядельфії влаштували в суботу дня 22 травня ц. р. в авдиторії Бенджамін Франклін Гайскул концерт вокальних й інструментальних творів одного з наших передових композиторів Володимира Грудина. У вступній промові д-р Володимир Рудницький підкреслив високе значення такого концерту. Солістами і камерними виконавцями були: сам композитор Вол. Грудин, Д. Гординська-Каранович — піяністи, Марія Ясінська Мурована — сопрано, Рафаїл Венке — скрипаль. Їх гру численна Філядельфійська публіка прийняла ентузіястично.

ЗАЯВА

Українські Молодечі Організації в ЗСА Пласт і СУМА подають до загального відома, що їхнє членство не взяло участи у свяченні новонайменованих єпископів-помічників у Філядельфії з уваги на те, що свячення не було остаточно узгіднене з Верховним Архиєпископом Кардиналом Йосифом Сліпим і відбувається перед Синодом українських Католицьких Владик, всупереч домовленню з Верховним Архиєпископом.

Крайова Пластова Старшина /-/ пл. сен. П. Дорожинський голова

Головна Управа СУМА /-/ мгр Є. Гановський голова

Ню Йорк, 22 травня 1971

Ділимося сумною вісткою, що дня 22-го травня 1971 року після довгої і важкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла від нас у Вічність на 82-му році життя у Філядельфії, Па. наша Найдорожча МАМА, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

СТЕФАНІЯ з РАБІЇВ

КУШЛИК

вдова по о. ЄВГЕНОВІ, польовому духовникові УСС і УГА, довголітньому парохові с. Пяновичі коло Самбора і парохові українського табору в Ляндеґуті, Німеччина.

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА відправиться в четвер, 27-го травня 1971 року о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні М. Насевича, 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОНИ розпічнуться в п'ятницю, 28-го травня 1971 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до церкви Христа Царя і на кладовище у Факс Черсі біля Філядельфії, Па.

Горем прибиті:

донька — ІРЕНА ГАВРИЛІВ з мужем ІВАНОМ

брати: д-р ЮЛІЯН РАБІЙ з дружиною ЯРОСЛАВОЮ

о. РОМАН РАБІЙ

інж. МИРОН РАБІЙ з дружиною РАЄЮ

сестри: ЛЕВКА КРУПКА з мужем РОМАНОМ

д-р СОФІЯ КАРПИНСЬКА

ДАРІЯ БОЙДУНИК з мужем ЯРОСЛАВОМ

Сестрінки і Братанки з Родинами і дальша Рідня

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 24-го травня 1971 р. відійшов у Вічність на 96-му році життя наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

МИХАЙЛО ЦЬОЛКО

уроджений в Бережанах, Україна.

ПАНАХИДИ будуть відслужені у вівторок, 25-го і середу, 26-го травня о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Ковальчика при 129 Ґренд Стріт, Джерзі Ситі.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПОХОРОН з української католицької церкви св. ап. Петра і Павла, при Бентлі Авеню, Джерзі Ситі, Н. Дж. в четвер 27-го травня 1971 р. о год. 9:30 ранку. Похорони на кладовищі Holy Cross, North Arlington, N.J.

В глибокім смутку:

сини з дружинами: ІВАН і СТЕФАНІЯ, РОМАН і ЛЮБА, МАРІЯН і НАДІЯ, ЮРІЙ і ІВАННА

дочка: ВАРКА з мужем ЯРЕМОЮ БАЧИНСЬКИМ

внуки: ВОЛОДИМИР РОМАНЮК, ІГОР, ІРИНА, МАРТА, АДРІЯН, ОРЕСТ, ЛІДА, НАТАЛІЯ, ЯРЕМА, ОКСАНА, РОМА, ЗІРКА, ОЛЕНКА ЦЬОЛКО

правнуки: ВАРОЧКА і МИХАЙЛИК РОМАНЮК, СТЕФАН і МАРКО ЦЬОЛКО

В ПЕРШУ НЕДІЛЮ МІСЯЦЯ

6-го червня 1971 року

— відбудеться —

ВІДПУСТ

при манастирі св. священм. Йосафата в ҐЛЕН КОВ, ЛОНҐ АЙЛЕНД, Н. Й.

Просимо ласкаво всіх узяти численну участь.

ОО. ВАСИЛІЯНИ

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мойого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

сл. п. ЕВГЕНА РАДЬО

і в ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

моїх Найдорожчих і Невіджалуваних ДОНЕЧОК

ХРИСТИНИ і ВІРИ РАДЬО

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 30-го травня 1971 року о годині 8-ій рано

і у вівторок, 15-го червня 1971 року о годині 8-ій рано

у церкві св. Михаїла у Гартфорді, Конн.

В цей болючий час, просимо всіх Приятелів і Знайомих згадати Їх у своїх святих молитвах.

В невимовнім горю —

СОФІЯ РАДЬО з РОДИНОЮ

•

В Їх незабутню пам'ять складаю 50.00 дол. на „Церкву в Потребі".

Увага! УКРАЇНКИ і УКРАЇНЦІ НЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦІ! Увага!

Заходами нашого КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ при чинній співучасті всіх УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТСЬКИХ і УКРАЇНСЬКО - АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НЮ ЙОРКУ, НЮАРКУ й ОКОЛИЦІ

відбудуться

у Зелену Неділю, 6-го червня 1971 року на Оселі УРСоюзу „Верховина"

в ҐЛЕН СПЕЙ, Н. Й. біля МОГИЛИ-ПАМ'ЯТНИКА

ТРАДИЦІЙНІ

ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ПОМИНКИ

ПО ПОЛЯГЛИХ І ПОМЕРЛИХ

БОРЦЯХ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ПОЧАТОК О ГОД. 10-ій РАНКУ

ПРОГРАМА: Служби Божі обох віровизнань, **ПАНАХИДА ЗА ГЕРОЇВ**, промови ген.-штабу ген.-хор. **АРКАДІЯ ВАЛІЙСЬКОГО**, заст. керівника Ресорту Військових Справ Уряду УНР в екзилі і п. **МИХАЙЛА ВЕНГРИНА**, гол. командира Українсько-Американських Ветеранів та складення вінків.

Сердечно запрошуємо все Українське Громадянство Ню Йорку і околиці, а зокрема кол. Вояків всіх формацій та Молодь щонайчисленнішою участю у цій всенародній урочистості гідно віддати пошану Світлій Пам'яті Героїв і Борців за визволення Нації.

Особливо сердечно запрошуємо всіх Побратимів-Ветеранів українського роду з Армії ЗСА, головно з корейської і в'єтнамської воєн.

Замовлені автобуси відїдуть від Українського Народного Дому в Ню Йорку точно о год. 7-ій ранку. Квитки на автобуси в ціні по 5.00 дол. від особи можна придбати в крамницях АРКА, ЕКО і СУРМА в Ню Йорку. Прохаємо набувати їх щонайвчасніше.

Всі Українські Організації запрошуємо прибути з прапорами і вінками.

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ І УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ ЙОРКУ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього ТАТА і ДІДУСЯ

сл. п.

МИХАЙЛА КУЛЬЧИЦЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 6-го червня 1971 року

о год. 7:30 ранку

в Катедрі СВ. О. МИКОЛАЯ в ЧИКАГО, Ілл.

•

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на МОГИЛІ відбудеться

31-го травня 1971 року

Донька — ЗЕНОВІЯ СТАСУЛА з мужем та внуки

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. інженера

ДАМ'ЯНА ПЕЛЕНСЬКОГО

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в МЮНХЕНІ у КРОЙЦКІРХЕ при Кірхенстрассе

дня 31-го травня ц. р. о год. 9-ій ранку

Приятелів та Знайомих просить про молитви у цей день.

Дружина ОЛЬГА

ПЕРШИЙ З'ЇЗД ПРАЦІВНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ

Оселя „Верховина", Ґлен Спей, Н. Й. **29-31 травня 1971 року**

Ще одна історія врятування наших риз

Цьогорічна мода — примхлива, часами дивовижна й силкується внести щось нове, а властиво повертається ще до майже прадавніх часів. В Ню Йорку, на вітринах 5-ої Евню — найдете експонати, що нагадують вам шати єгипетської Клеопатри, еспанської королеви Ізабелли, чи української княгині Ольги. Усе те відчищене, перероблене із давніх святкових тканин і примінене до сьогоднішніх часів. Це матеріяли із російських православних дияконських риз, орієнтальних шовкових килимів, вчасних американських скатертей. І коли відома проєктувальниця (дізайнер) сучасної американської жіночої моди почула, що пивниці Бруклинського Музею вичищують із цього рода скарбів, вона притьмом поїхала туди. Повернулась вона додому із 56-літнім гаптованим єгипетським шалем і 81-літньою, з різних клаптиків — давньо-англійською скатертею. Нитки, ножиці й чорний оксамит доповнили цілість і з цього вийшли розкішні, вечерові спідниці — продавані тепер на 5-ій евені, в крамниці Сакса від 95 дол. — 200 дол. Закупила вона також шовковий китайський килим, покроївши із нього вечерові спідниці. Вони продаються тепер в цій самій крамниці, кожна по 700 дол.

Але найбільшим її дорогоцінним здобутком — було відкриття чудових орнаментальних, гаптованих єпископських риз, із оксамитових тканин, брокату й ірхи, закуплених із Києво-Печерського Музею. (Вправді в „Таймі", з якого взято цю вістку, згадується про них, як про... російські ризи). На превелике своє горе, Дженні Белл довідалася, що вони посвячені і вона із смутком каже: „Коли я почула, що ці ризи посвячені, подумала, що люди почували б себе ніяково, коли б вони про це довідались, і щоб бути в згоді з Богом і... жінками — я зрезиґнувала, віддавши їх до Мангетенського Українського Музею. Ще завжди їй увижається чорний оксамит багатої дияконської ризи... Із зідханням вона пояснює свій вчинок: „Я позбулася свого найбільш дорогоцінного скарбу, щоб одержати колись довічне... розгрішення".

Л. К - ка

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ПОМЕРЛА СТЕФАНІЯ З РАБІЇВ КУШЛИК

Філядельфія, Па. — Тут у віці 82-ох років померла Стефанія з Рабіїв Кушлик, вдова по Всеч. о. Євгенові Кушликові. Всеч. о. Кушлик був парохом в селі П'яновичах біля Самбора, а на еміґрації парохом табору в Ляндеґуті в Німеччині. Панахида відправиться в четвер 27 травня в похоронному заведенні М. Насевича, 109 E. Tabor Road, о год. 8-ій вечора, а похорон в п'ятницю, 28-го травня, о год. 9-ій рано з похоронного заведення до церкви Христа Царя, а опісля на цвинтар у Факс Черзі, Па.

ПРИЄМНО ВІДНОТУВАТИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

псує взаємини з Москвою і далекосяжні з нею пляни...

„Чи старий кардинал здає собі справу, яку шкоду наніс Церкві своїм листом, який скомпромітував його під кожним оглядом, нічого взаміну не діставши? А вже найбільша к о м промітація його, як знавця — пожалься Боже! — історії східньоевропейських народів...

„Немає чого дивуватися, що українська еміґраційна преса голосно протестує і висловлює своє обурення. Але декого понесло при цій оказії. Так, напр., Денис Квітковський - Квітка пригадує в „Українському слові" (27. X. 1970) про „коханих у Ватикані поляків". Ей, чи справді так дуже „кохані"?.. Запевняю українських публіцистів, що польська Церква католицька зовсім не має у Ватикані фракової ситуації. Якщо їх це порадує.

„Це неприємні справи і краще б про них не писати. Можна багато закинути політичним еміґраціям з країн, опанованих комунізмом, не тільки українській. Все ж таки, мимо їхніх гріхів, вони хіба заслуговують на зичливу підтримку Петрової Скали, бо у міру своїх сил, вони протиставляться совєтському антихристові. А тут виринула парадоксальна ситуація, непередбачена жадним зі Святих Отців: Добрий Пастир жертвує кровожадному вовкові одну з овечок у надії, що, з з'ївши її, вовк приступить до союзу веґетаріян.

„Дорогі Пастирі! Тільки так далі, а незабаром залишитеся зовсім без овечок. І так їх уже чимраз менше".

Промовистий лист

(Перед З'їздом Акторів 29-30-31 травня ц.р. на „Верховині", в Ґлен Спей, Н.Й.)

З-поміж багатьох листів, що напливають до Ділового Комітету З'їзду Акторів, вирізняється лист, отриманий від нездужої заслуженої акторки старшого покоління п-і Люсі Барвінок-Карабіневич, зміст якого такий:

„До Хвальної Президії Першого З'їзду Працівників Української Сцени ЗСА і Канади на руки Ділового Комітету.

Дорогі мої Друзі та Вельмишановні Гості нашого З'їзду!

З нагоди Першого З'їзду Працівників Української Сцени вітаю Вас, мої Дорогі Друзі, на тернистих шляхах Українського Мистецтва та на твердих помостах театральних сцен. Зі щирого серця та з глибини моєї душі бажаю Вам успіху у ділових нарадах, бо Вами розпочате діло є великої ваги та нехай у Вашій важкій праці присвічує Вам велика ідея мистецтва у вільній Батьківщині! Вашим сценічним мистецтвом Ви різьбите людські душі та подаєте образ людини в різних відмінностях, і Вашою жертвенною працею виховуєте ряди глядачів та звеличників.

Бажаю Вам гарту і витривалости у завершенні святого діла і нехай Вами запланована Пропам'ятна Книга увійде в історію Українського Мистецтва і Культури! — Дорогі мої Друзі! Я з Вами сьогодні душею і жалую, що прикута важкою недугою до ліжка, не можу стати піонером у Вашій праці. Як довго ще б'ється моє серце, — служу тобі, Мельпомено до мого останнього віддиху!

На Видавничий Фонд пропам'ятного Збірника складаю 200 дол. та залучую реєстраційну оплату в сумі 10 дол.

Не забувайте, Дорогі Друзі, Вашої Люсі у її днях болізні!

Ваша *Люся Барвінок-Карабіневич*, артистка Державного Театру УНР"

Звіт головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ві, однаково в дорослому, як молодечому департаментах. Наші втрати в останньому році в активних членах на забезпечення на життя становили понад 2.000 членів. Придбання коло 400 членів в департаменті акцидентового забезпечення зменшило ту чисту втрату до приблизно 1,600 осіб у році. Від 1966 року втрати перевищували 3,000 активних членів.

Як у минулих роках — значне число Відділів не зорганізували ніяких нових членів, а багато наших великих Відділів зорганізували їх замало. Адміністраційні кошти організаційного департаменту значно зросли і треба було побільшити персонал. На жаль, вислідн нової діяльности не дотримували кроку новим видаткам. Щораз ясніше, що треба буде застосувати нові методи для винайдення джерел нового членства, у розробленні ідей наших теренових організаторів так, щоб це приносило більші користі.

Фінансовий Департамент

Останній рік був турботливим фінансовим роком, що його характеризували зріст дорожні, зріст безробіття, обниження активности в бизнесі, незвичайна змінливість відсоткової стопи і велика непевність економічної ситуації. Ці моменти заторкнули й наш Союз, проте ми все ж ступали вперед. Всі активи зросли на 300.000 дол., а надвишки резерв на 200.000 дол. Членські вкладки дали на 50.000 дол. більше, ані ж у 1969 році. Прихід з інвестицій зріс на близько 70,000 дол., а дохід з усіх інвестицій піднісся до 4.61% з 4.52% з 1969. Вартість наших грамот, або відношення активів до пасивів, зросло на пів відсотка до 134.7%.

Нові інвестиції зроблено у високовартісних бондах з прибутками від 9% до 9.58% у З'єднаних Стейтах та від 8¾ до 9½ у Канаді. Деякі морґеджові позички уділено на 8½. Позичкове договорення з нашою допоміжною установою, Українською Народною Корпорацією Міської Віднови, передбачає відсотки у висоті 10% річно. Ця допоміжна установа винна була нам на 31-го грудня 1970 р. 289,492.48 дол., з чого обраховано відсотки до тієї дати на 11,516.73 дол. Допоміжна організація використала позичені гроші на купно парцелі, гонорар архітектові і інші видатки.

Відсотки на позички нашим членам на їх грамоти залишились на 4%. Адміністраційні видатки і кошти продажу зросли впродовж року. Адміністраційні видатки зросли на понад 60.000 дол. вище коштів з 1969 р. ловною причиною того зросту були вищі платні й винагороди, бенефіти для службовиків і пенсійні кошти. Нагороди виплачені секретарям та організаторам зросли на більше, як 55.000 дол., хоча зорганізовано менше членів і продано меншу суму забезпечення. Частину підвищення коштів спричинив зріст на 1% винагород секретарям, схвалений останньою конвенцією. Виплати для „Свободи" були на 6.000 дол. вищими. Кошти на Конвенцію перевищили 240.000 дол., у порівнянні з сумою 187,000 дол. на конвенцію у 1966 році.

Впродовж року ми уневажнили кілька незаплачених морґеджових позичок, уділених на реальності в Ню Йорку, Трентоні і Чикаґо. Посілості в Чикаґо й Трентоні продано з невеликою втратою. Пробуємо позбутися будинків в Ню Йорку.

Ввесь рік ми мали проблеми з різними Відділами, що залягали з заплатою вкладок, як теж з несовісним сплачуванням морґеджових позичок. Наш фінансовий департамент застосовує суворіший підхід до таких випадків, згідно з дорученням від Контрольної Комісії.

Рекордовий Департамент

Рекордовий департамент працював цілий рік як найбільш ділово і с п р а в н о. Членські документи і картотеки ведено у зразковому порядку. Нові аплікації переглядалось уважно, провірювано їх і оформлювано та висилано членські грамоти до Відділових секретарів на 12-го кожного місяця або й швидше. Негайно полагоджувано листування з Відділами. Просьби щодо інформацій і вказівок від Відділів і організаторів підлягали детальному розглядові і наш віце-президент - рекордовий секретар прикладав до них найбільш уваги.

Ми злагіднили наші обмеження щодо приймання аплікацій від мужчин у військовому віці, але дальше ставилися обережно щодо забезпечення на більшу суму і статусу таких аплікантів, обов'язаних до військової служби.

Ми вжили заходів, щоб вишколити секретарів у кращому веденні Відділів. Секретарі й організатори отримували згори викази зрілих виплат та виплат на 20-тирічні грамоти, як пригадки, щоб вони поновно забезпечили своїх членів, поки ще дозріють їх грамоти.

Рекордовий департамент відповідальний за важливі статистичні дані, що їх включається до щорічних звідомлень, які йдуть до стейтових і провінційних департаментів забезпечення. Такий матеріял виготовлено цього року швидко і акуратно. Обраховано також дивіденди членам і приготовлено 70.000 чеків для цих членів. Висилка чеків зпізнилась щоправда у зв'язку з працею біля конвенції в травні мин. року.

„Союзівка"

Висліди діяльности нашої Союзівки не були такі добрі, як у минулому році. Загальні прибутки були нижчі приблизно на 400.00 дол. Прибутки з оплат за кімнати й харчі були дещо вищі, але приходи з бару, харчового прилавку та крамниці були нижчі.

Видатки на основні направи і новий виряд винесли 29,000 дол., або на 11.000 дол. більше, як в 1969 р. Кошти харчів, заробітних платень, напитків, пального, забезпечення й розвагових імпрез були також вищі. Загальні витрати на основі поліпшення і кошти діяльности були на 20.000 дол. вищі.

Весною минулого року Головна Канцелярія асиґнувала титулом зачету 20,000 дол. для Союзівки на покриття коштів в і д н о в лення „Захисту" (Аннексу) і для закупу кухонного й іншого виряду. Ми закінчили рік із понад 26,000 долярів на банковому конті Союзівки і в підручній касі, але ж не змогли одержати назад зачету до головної каси, бо ж треба було грошей на покриття зимової діяльности.

Як це уже було подано у звіті для Головного Уряду у вересні минулого року, найголовнішим із поліпшень, що їх треба перевести, має бути інсталяція нової каналізаційної системи. Первісно обраховувано, що ця система коштуватиме яких 5,500 дол. Тепер виходить, що кошти будуть виносити близько до 20.000 долярів.

Під теперішній час фінансові вигляди на 1971 рік досить сприятливі. Наша весняна діяльність у травні і в червні буде кращою, як минулого року. Так же само були кращі, як у минулих роках, попередні замовлення кімнат на літній і осінній сезон.

(Закінчення буде)

ЯКЩО ВИ ЇДЕТЕ В УКРАЇНУ...

(Закінчення зі стор 2-ої)

організації вже три чверті століття тримаються власними силами — діяльністю своїх членів та за їхні грошові пожертви. Розкажіть своїм землякам в Україні, що наша численна і розвинута преса постала тут і тримається гідно лише за фонди наших людей — передплатників, читачів і жертводавців — без допомоги приватних чи державних кіл тутешньої держави. Розкажіть, з яким трудом у дні відпочинку ми ведемо наші „Рідні Школи"; як батьки везуть на відстань багатьох кілометрів своїх дітей до таких суботніх шкіл, щоб там вони засвоїли основні знання української мови, літератури й історії України.

Та й підкресліть, що в цій нашій діяльності ми натрапляємо на великі трудноші. Бувають перешкоди з боку чужомовного оточення, але й бувають вони з боку рідних слабодухів, що втратили віру в силу своєї національности. Однак більшість з нас не піддається і продовжує діяльність, спрямовану на зберігання і розвиток українського суспільства. Бо ми й самі хочемо жити, як повноцінні люди в гостинній країні за океаном, і прагнемо спрямувати на той гідний шлях теж наших нащадків.

Розкажіть це вашим рідним і знайомим під час свого перебування в Україні, щоб вони пізнали нашу дійсність у правдивому світлі та щоб їм (як сказав Шевченко) „не сонним снились" діла їхніх земляків, поселених у далекому незнаному їм світі.

Така інформаційна розмова дасть вам і їм далеко більше вдоволення, ніж саме обдаровування їх речами побутового вжитку. Тоді ваша зустріч з ними матиме благородніший характер і залишиться у вашій пам'яті не лише як перелік шлункових потреб — справжніх чи уявних. Нема сумніву, що кожна людина потребує одягу, їжі, напитків, помешкання і зособів розваги. Однак жадна цивілізована людина не заповнить всього свого життя лише турботами про ці матеріяльні блага. Наші земляки в Україні належать до цивілізованих людей у світі. Вони особливо потребують поживи для своїх душ, а не тільки для заспокоєння тілесних потреб. І вони напевно цінитимуть зустріч з вами далеко вище, якщо поряд з вашими матеріяльними подарунками ви привезете їм те, чого без вас не дасть їм ніхто на світі: живу інформацію про те, як розвивається одна вітка української нації поза межами України.

Якщо ви їдете в Україну, то не забудьте взяти з собою всю вашу особисту й національно - у к р аїнську гідність. Там ви матимете багато нагод проявити її українським словом до своїх і чужих; а зокрема в розмовах з вашими рідними та знайомими ви будете живим свідком ідейного життя їхніх земляків за океаном.

Концерт визначних УМІ

3-го червня 1971 р. минає два роки від смерти нашого визначного музиколога, композитора і музичного публіциста д-ра Зіновія Лиська. Його 5 томів українських народних мелодій, видані Маріяном Коцьом, — займають почесне місце в бібліотеці українського культурного дому і нагадують нам постать правдивої, щирої української людини, яка свій талант, знання і працю віддала для свого народу і його майбутніх поколінь. Многогранна творчість д-ра З. Лиська добуває собі щораз то більшого значення, не тільки на еміграції, але й на рідних землях.

Щоб продовжувати вшанування пам'яті небуденного музичного й культурного діяча, Український Музичний Інститут Америки зорганізував „Комітет Будови Пам'ятника З. Лиськові", в склад якого входять професори: М. Байлова, (президент УМІ), Т. Богданська, Р. Венке, Д. Каранович, Я. Лабка і Р. Шуль.

Щоб прискорити будову пам'ятника, комітет організуватиме різні імпрези для роздобуття фондів на будову пам'ятника заслуженому музикологові. Проєкт обіцяв приготовити мистець Святослав Гординський.

21-го травня 1971 р. о год. 7-ій веч. в залі Народного Дому в Ірвінґтоні, відбудеться Концерт виначних учнів УМІ, з якого дохід призначений на будову пам'ятника З. Лиськові. Це буде повторення концерту, який відбувся 2-го травня 1971 р., в Ню Йорку. Сподіємось численної участи нашого громадянства на цьому вечорі.

Дарія Гординська - Каранович

СЕНАТОР РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ РОБЕРТ ТЕФТ молодший заповів на найближчий четвер 27 травня, конференцію, на якій, передбачають його приятелі, він виявить плян зголосити свою кандидатуру на президента на правиборах в стейті Огайо в травні 1972 р. Таким способом він хоче зайняти провідну ролю в Республіканській партії в цьому стейті.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки) — $2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) — $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії) — $4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по — $3.00
за інч за кожного рода оголошення.
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — $4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — $6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

КОЛИШНІЙ СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ЮДЖІН МЕККАРТІ, промовляючи в Блумінґтоні, Міннесота, висміяв численних демократичних провідників і заявив, що він готовий очолити нову третю партію під час виборчої кампанії в 1972 році. МекКарті промовляв до 25,000 осіб, зібраних на Метрополітальнім Спортовім Центрі на півдні від міст — близнюків Міннеаполісу і Ст. Полу. Сенатор сподівається, що обидві партії наименують таких кандидатів, які зобов'яжуться закінчити війну в Азії. „Якщо це не станеться, казав МекКарті, тоді ми повинні мати третю партію, нову політику і нову Америку".

ТАРЗАН, Ч. 6563. Сотник Дикий Кіт сердитий на Абуззі

Абуззі далі знаходить хиби у Тарзановому мировому договорі...

Батузи хочуть, щоб наш договір говорив, що ми бонґи будемо щоденно управляти землю, передану нам. Мій батько, пане, не може покласти свого відтиску пальця на такий договір...

Чому ні, Абуззі?

Тому, що ми бонґи не працюємо у днях посту або у дні духа. А також, пане, ми не виконуємо праці назовні у дощевих днях!

Ми нікуди так не зайдемо!

Твій договір вже настільки перекручений, що мені треба буде переписати його... якщо взагалі буде згода на нього!